

Sygn. akt VI Ka 224/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Kazimierza Szczepańskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015 roku

sprawy **G. A.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk i inne

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 4 marca 2015 r. sygn. akt II K 1731/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego G. A. w ten sposób, że na podstawie art. 72 §2 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz A. F. kwoty 2200 zł (dwa tysiące dwieście złotych) oraz na rzecz J. H. kwoty 2600 (dwa tysiące sześćset złotych) w terminie roku od dnia uprawomocnienia się wyroku,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 22 4 /1 5

UZASADNIENIE

G. A. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 12 września 2014 r. w J. przy ul. (...) woj. (...) dostał się na teren niewykończonego budynku, następnie dostał się na trzecie piętro do niezamkniętego pomieszczenia, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia: 3 wkrętarek sieciowych m-ki M., dwóch wiertarek firmy (...) oraz jedną wiertarkę firmy (...) oraz szlifierkę kątową firmy (...), czym spowodował straty na sumę 2.700 PLN działając na szkodę (...) A. F. M. (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

2. w okresie czasowym pomiędzy 13 a 16 września 2014 r. w J. przy ul. (...) woj. (...) działając przy użyciu siły fizycznej uszkodził okno strychowe, po czym dostał się do wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia szlifierki kątowej firmy (...), wiertarki udarowej firmy (...), wkrętarki akumulatorowej firmy (...) wraz z dwoma bateriami oraz 12 sztuk pistoletów do paintballa wraz z kompletem wykonanych z plastiku masek, czym spowodował straty na sumę 4.000 PLN działając na szkodę J. H.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

3. w nocy z 30 na 31 sierpnia 2014 r. w J. na ul. (...), woj. (...) dokonał umyślnego uszkodzenia mienia poprzez kopanie rolety antywłamaniowej w lokalu fryzjersko-kosmetycznym (...), w wyniku czego roleta została zniszczona, czym spowodował straty na sumę 700,01 zł działając na szkodę A. M. (1)

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 4 marca 2015r. w sprawie II K 1731/14:

- I. uznał oskarżonego **G. A.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to za podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- II. uznał oskarżonego **G. A.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 279 § 1 k.k. i za to za podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
- III. uznał oskarżonego **G. A.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 288 § 1 k.k. i za to za podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu **G. A.** w pkt I, II i III części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **G. A.** środek karny w postaci naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz A. M. (1) kwoty 700 (siedemset) złotych;
- VI. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu **G. A.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. okres próby na 3 lata;
- VII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązał oskarżonego **G. A.** w okresie próby do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej;
- VIII. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego **G. A.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
- IX. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządził zwrot (...) A. F. M. (...) dowody rzeczowe opisane w wykazie Drz (...) i Drz (...) a P. T. dowód rzeczowy opisany w wykazie Drz (...);
- X. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu **G. A.** kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres jego zatrzymania w dniach 18 i 19 września 2014 r.;
- XI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził w całości od oskarżonego **G. A.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 370 złotych, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu 370 złotych opłaty.

Od wyroku tego wniósł apelację prokurator. Zarzucił orzeczeniu Sądu I instancji rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu G. A. wskutek niesłusznego niezastosowania środka probacyjnego w postaci zobowiązania do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych A. F. i J. H. i wymierzenia mu za zarzucane czyny kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, z orzeczeniem jedynie środka probacyjnego w postaci zobowiązania do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej oddanie oskarżonego pod dozór kuratora, oraz środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz A. M. (1) kwoty 700 złotych, bez orzeczenia zobowiązania do naprawienia szkody w zakresie pozostałych pokrzywdzonych, wskutek czego tak wymierzona kara pozbawienia wolności jest niewspółmiernie rażąco łagodna poprzez nieponiesienie przez oskarżonego dolegliwości finansowych związanych z popełnionymi czynami,

co powoduje, iż wyrok ten nie spełnia walorów prewencji ogólnej i indywidualnej oraz pozbawiony jest celu wychowawczego kary oraz waloru społecznego oddziaływania.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części orzeczenia o karze poprzez wymierzenie środka probacyjnego w postaci zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) A. F. kwoty 2.200 złotych w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku oraz zobowiązania do naprawienia szkody w całości na rzeczy pokrzywdzonego J. H. poprzez zapłatę kwoty 2.600 złotych w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego co do istoty jest zasadna.

Mając na uwadze kierunek i granice zaskarżenia Sąd Okręgowy na wstępie stwierdza, że dokonane przez Sąd Rejonowy i niekwestionowane przez skarżącego ustalenia faktyczne co do sprawstwa i winy oskarżonego G. A. odnośnie przypisanych mu przestępstw, zostały poczynione prawidłowo, zgodnie ze zgromadzonym i ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a ocena dowodów jest trafna i nie naruszająca zasady wyrażonej w art. 7 k.p.k. Sąd I instancji wskazał dowody, na których oparł w tym zakresie ustalenia faktyczne będące podstawą rozstrzygnięcia oraz należycie umotywował ocenę tych dowodów. Sąd Okręgowy, działający jako Sąd odwoławczy, jest zwolniony od obowiązku przeprowadzania szczegółowej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie i może poprzestać na odwołaniu się do rozważań zawartych w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji. Jest to możliwe albowiem uzasadnienie wyroku pierwszoinstancyjnego w pełni realizuje wymogi określone w art. 424 § 1 k.p.k., a sam skarżący w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego odnośnie przestępstw kradzieży i zniszczenia mienia ustaleń i ocen tych nie kwestionuje (por. wyrok SN z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie V KK 177/07, LEX nr 354289).

Zarzut apelacji skierowany został wyłącznie przeciwko zastosowanej przez Sąd I instancji wobec G. A. represji karnej, w części w jakiej sąd ten nie nałożył na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody stosownie do art. 72 § 2 k.k. na rzecz pokrzywdzonych J. H. i A. F..

Zastrzeżeń Sądu Okręgowego - w kontekście dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 k.k. – nie budzi wymiar kar zarówno jednostkowych, jak i kary łącznej a także środek karny i środki probacyjne, orzeczone wobec oskarżonego za przypisane mu przestępstwa przeciwko mieniu. Jednakże należy zgodzić się z oskarżycielem publicznym, że w przypadku, gdy G. A. dopuścił się występku z chęci zysku i czynami swoimi wyrządził szkodę w mieniu pokrzywdzonych, to zobowiązanie go do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych kwot równoważnych wartości nieodzyskanego mienia dopiero spełni cele prewencji indywidualnej i ogólnej, uświadamiając oskarżonemu nieopłacalność popełnienia tego rodzaju czynów zabronionych.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., orzekł jak w pkt. I i II wyroku, zmieniając zaskarżony wyrok zgodnie z wnioskiem skarżącego i nakładając na podstawie art. 72 § 2 k.k. na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w kwocie 2200 zł na rzecz pokrzywdzonego A. F. i 2600 zł na rzecz pokrzywdzonego J. H. w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Przy rozpoznawaniu apelacji wniesionej przez prokuratora Sąd odwoławczy nie dopatrył się nadto podstaw do stosowania dyrektywy z art. 439 k.p.k., tudzież art. 440 k.p.k.

Wobec powyższego, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok – jako trafny i prawidłowy – został utrzymany w mocy (art. 437 § 1 k.p.k.).

Sąd Okręgowy natomiast, na podstawie przepisów art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, kierując się zasadami słuszności.